

عنوان مقاله:

منطق الطیر و موضوع سفر در زمان یا سفر در جهان های موازی در فیزیک نوین

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی، دوره 10، شماره 18 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

لیلا غلامپور آهنگرکلایی - دانشجوی دکترا دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

محمود طاووسی - استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

شهین اوجاق علیزاده - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

خلاصه مقاله:

منطق الطیر عطار شاهکاری بی نظیر در ادبیات عرفانی است که با طرح اساسی ترین موضوعات هستی شناسانه، بشر را به تامل فرامی خواند. این پژوهش بینارشته ای بر آن است تا با تحلیل سفر در جهان های موازی در منطق الطیر براساس اصولی که در فیزیک کوانتوم مطرح است، به طرحی عقلانی برای پاسخ به پارادوکس های موجود در این اثر دست یابد؛ زیرا در مکانیک کوانتوم، به فعلیت رسیدن همه احتمالات و پارادوکس ها امکان پذیر است. مطابق نتایج، عطار با طرح چنین داستانی، در جست و جوی همزاد دقیقی از خود (سیمرغ) در جهانی دیگر است. با توجه به تناقض موجود در سفر در زمان، قسمت آغازین سفر براساس فرضیه تاریخ های سازگار و قسمت پایانی سفر براساس تاریخ های تناوبی قابل تحلیل است. آیین نماد کرم چاله ها (سکوی پرتاب به جهان موازی) و کوه قاف مانند افق رویداد، گذرگاهی برای ورود به ابعاد دیگر هستی در مرز میان این جهان و جهان موازی است. علاوه براین، میان آن ها از لحاظ ساختاری جناس قلب نیز وجود دارد و نورالنور نیز می تواند عامل پرتاب به جهان موازی محسوب شود. عطار بر آن است تا با رسیدن به تمامیت و یکپارچگی به حقیقت هستی برسد. انیشتین نیز قصد دارد با نظریه یکپارچگی، ذهن خدا را بخواند. اما هم عطار و هم فیزیکدانان معتقدند با دانش موجود نمی توان وارد جهان های موازی شد.

کلمات کلیدی:

جهان های موازی، سی مرغ و سیمرغ، سفر در زمان، عطار، منطق الطیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871196>

